

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2011

Vyhlásené: 01.07.2011

Časová verzia predpisu účinná od: 01.07.2015

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

204

ZÁKON

z 28. júna 2011,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov
národnostných menšín v znení zákona č. 318/2009 Z. z. a ktorým sa
menia a dopĺňajú niektoré zákony**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšín v znení zákona č. 318/2009 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 sa slová „osobitné zákony²⁾ pravidlá používania jazyka menšiny aj v úradnom styku“ nahrádzajú slovami „medzinárodné dohody, ktorými je Slovenská republika viazaná, a osobitné zákony²⁾ pravidlá používania jazyka menšiny v úradnom styku a v oblastiach upravených týmto zákonom“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 2 znie:

„2) Napríklad Rámcový dohovor na ochranu národnostných menšín (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 160/1998 Z. z.), Európska charta regionálnych alebo menšinových jazykov (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 588/2001 Z. z.), § 18 Občianskeho súdneho poriadku, § 2 Trestného poriadku, § 5 ods. 1 písm. e) zákona č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností, § 23 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, § 2 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku v znení zákona č. 13/2006 Z. z., § 16 a § 19 ods. 3 a 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z. o matrikách v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 8 zákona č. 212/1997 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií, neperiodických publikácií a rozmnoženín audiovizuálnych diel, § 6 ods. 5 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií), § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

2. Doterajší text § 1 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Jazykom menšiny sa na účely tohto zákona rozumie kodifikovaný alebo štandardizovaný jazyk tradične používaný na území Slovenskej republiky jej občanmi patriacimi k národnostnej menšine, ktorý je odlišný od štátneho jazyka; jazykom menšiny je bulharský jazyk, český jazyk, chorvátsky jazyk, maďarský jazyk, nemecký jazyk, poľský jazyk, rómsky jazyk, rusínsky jazyk a ukrajinský jazyk.“.

3. § 2 vrátane nadpisu znie:

„§ 2

Používanie jazyka menšiny v úradnom styku

(1) Ak občania Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine a majú trvalý pobyt v danej obci, tvoria podľa dvoch po sebe nasledujúcich

sčítaniach obyvateľov v obci najmenej 15 % obyvateľov, majú právo v tejto obci používať v úradnom styku jazyk menšiny.

(2) Zoznam obcí podľa odseku 1, ako aj zoznam označení obcí podľa odseku 1 v jazykoch menšín ustanoví nariadenie vlády Slovenskej republiky.

(3) Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, má právo v obci^{2a)} podľa odseku 1 komunikovať v ústnom a písomnom styku pred orgánom miestnej štátnej správy, orgánom územnej samosprávy a územnou samosprávou zriadenou právnickou osobou (ďalej len „orgán verejnej správy“) vrátane predkladania písomných listín a dôkazov aj v jazyku menšiny a orgán verejnej správy poskytne odpoveď na podanie napísané v jazyku menšiny okrem štátneho jazyka aj v jazyku menšiny s výnimkou vydávania verejných listín, pričom táto výnimka sa netýka verejných listín podľa odsekov 4 a 5. V pochybnostiach je rozhodujúce znenie odpovede orgánu verejnej správy v štátnom jazyku. Orgán verejnej správy vytvorí podmienky na uplatnenie práva podľa prvej vety adekvátnym spôsobom, pričom si môže určiť časový priestor na vybavovanie vecí v jazyku národnostnej menšiny. Orgán verejnej správy zabezpečí informáciu o možnostiach používania jazyka menšiny v sídle orgánu verejnej správy na viditeľnom mieste.

(4) Rozhodnutie orgánu verejnej správy v správnom konaní³⁾ v obci podľa odseku 1 sa v prípade, ak sa konanie začalo podaním v jazyku menšiny alebo na požiadanie, vydáva okrem štátneho jazyka v rovnopise aj v jazyku menšiny. V pochybnostiach je rozhodujúci text rozhodnutia v štátnom jazyku.

(5) Rodný list, sobášny list, úmrtný list, povolenia, oprávnenia, potvrdenia, vyjadrenia a vyhlásenia v obci podľa odseku 1 sa na požiadanie vydávajú dvojazyčne, a to v štátnom jazyku a v jazyku menšiny. V pochybnostiach je rozhodujúci text verejnej listiny v štátnom jazyku.

(6) Označenie orgánu verejnej správy umiestnené na budovách sa v obci podľa odseku 1 uvádza popri štátnom jazyku^{3aa)} aj v jazyku menšiny.

(7) Orgán verejnej správy v obci podľa odseku 1 poskytuje občanom úradné formuláre vydané v rozsahu jeho pôsobnosti na požiadanie dvojazyčne, a to v štátnom jazyku a v jazyku menšiny.

(8) Občania Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine, môžu v úradnom styku v obci, ktorá nespĺňa podmienky podľa odseku 1, pri ústnej komunikácii používať jazyk menšiny, ak s tým zamestnanec orgánu verejnej správy a osoby zúčastnené na konaní súhlasia.

(9) Používanie českého jazyka v úradnom styku upravuje osobitný zákon.^{3a)}“.

Poznámky pod čiarou k odkazu 2a, 3, 3a a 3aa znejú:

„2a) § 1 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

§ 1a ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov.

§ 2 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 401/1990 Zb. o meste Košice v znení neskorších predpisov.

3) Napríklad zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

3a) § 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

3aa) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.“.

4. V § 3 ods. 1 sa slová „územnej samosprávy“ nahrádzajú slovami „verejnej správy“.

5. V § 3 ods. 2 sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie: „Ostatní účastníci rokovania obecného zastupiteľstva môžu používať jazyk menšiny, ak s tým súhlasia všetci prítomní poslanci obecného zastupiteľstva a starosta obce.“.

6. § 3 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) Úradná agenda, najmä zápisnice, uznesenia, štatistiky, evidencie, bilancie, informácie určené pre verejnosť a agenda cirkví a náboženských spoločností určená pre verejnosť okrem matriky, sa v obci podľa § 2 ods. 1 môže viesť popri štátnom jazyku^{3aa}) aj v jazyku menšiny.“.

7. § 4 vrátane nadpisu znie:

„§ 4

Označenia v jazyku menšiny

(1) V obci podľa § 2 ods. 1 sa popri názve obce v štátnom jazyku uvádza aj označenie obce v jazyku menšiny, a to na dopravných značkách označujúcich začiatok obce a koniec obce, budovách orgánov verejnej správy alebo rozhodnutiach vydaných v jazyku menšiny, ak je takéto označenie uvedené v nariadení vlády podľa § 2 ods. 2.

(2) Dopravné značky s označením obce v jazyku menšiny sa umiestňujú v obci podľa § 2 ods. 1 pod dopravnými značkami s názvom obce, ktorý sa uvádza vždy v štátnom jazyku. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom dopravnú značku na účely informatívneho označovania obcí v jazykoch menšín, ktorá sa bude odlišovať od dopravnej značky s názvom obce.

(3) Označenie obce v jazyku menšiny sa v obci podľa § 2 ods. 1 môže uvádzať aj pri označení železničnej stanice, autobusovej stanice, letiska a prístavu. Označenie obce v jazyku menšiny sa zobrazuje pod názvom v štátnom jazyku s rovnakým alebo menším typom písma.

(4) Obec podľa § 2 ods. 1 môže na svojom území označovať ulice a iné miestne geografické značenia aj v jazyku menšiny.

(5) V odborných publikáciách, v tlači a iných prostriedkoch masovej komunikácie a v úradnej činnosti orgánov verejnej správy, ak sa v nich používa jazyk menšiny, sa popri štandardizovaných geografických názvoch^{3b}) môžu uvádzať aj označenia geografických objektov, ktoré sú vžitá a zaužívané v jazyku menšiny, aj v jazyku menšiny.

(6) V obci podľa § 2 ods. 1 sa informácie týkajúce sa ohrozenia života, zdravia, bezpečnosti alebo majetku občanov Slovenskej republiky uvádzajú na miestach prístupných pre verejnosť popri štátnom jazyku^{3aa}) aj v jazyku menšiny. Všetky nápisy a oznamy určené na informovanie verejnosti, najmä v predajniach, na športoviskách, v reštauračných zariadeniach, na uliciach, pri cestách a nad nimi, na letiskách, autobusových staniciach a železničných staniciach, sa môžu uvádzať aj v jazyku menšiny.

(7) Nápisy na pamätníkoch, pomníkoch a pamätných tabuliach sa môžu uvádzať popri štátnom jazyku^{3aa}) aj v jazyku menšiny.

(8) Orgán verejnej správy v rámci svojej pôsobnosti v obci podľa § 2 ods. 1 zabezpečuje na požiadanie informácie o všeobecne záväzných právnych predpisoch popri štátnom jazyku^{3aa}) aj v jazyku menšiny. Obec podľa § 2 ods. 1 môže vydávať všeobecne záväzné nariadenia v rámci svojej pôsobnosti popri znení v štátnom jazyku aj v jazyku menšiny; v takomto prípade je rozhodujúce znenie v štátnom jazyku.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 3b znie:

„3b) § 18 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 215/1995 Z. z. o geodézii a kartografii v znení neskorších predpisov.“.

8. Za § 4 sa vkladá nový § 4a, ktorý znie:

„§ 4a

Miestne referendum o zmene označenia obce

(1) Obec podľa § 2 ods. 1 môže formou hlasovania svojich obyvateľov rozhodnúť o zmene označenia obce v jazyku menšiny uvedenej v nariadení vlády Slovenskej republiky.

(2) Na miestne referendum o zmene označenia obce sa vzťahuje osobitný zákon.^{3c)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 3c znie:

„3c) § 11a zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.“.

9. V § 5 ods. 1 sa za slovo „upravujú“ vkladá slovo „aj“.

10. Poznámka pod čiarou k odkazu 4 znie:

„4) Napríklad zákon č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.“.

11. § 5 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, môže pri komunikácii s personálom zdravotníckych zariadení a zariadení sociálnych služieb alebo zariadení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v obci podľa § 2 ods. 1 používať jazyk menšiny. Zdravotnícke zariadenie alebo zariadenie sociálnych služieb alebo zariadenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately podľa predchádzajúcej vety umožní používanie jazyka menšiny podľa tohto zákona a osobitných zákonov, ak to podmienky daného zariadenia dovoľujú.“.

12. Za § 5 sa vkladá § 5a, ktorý znie:

„§ 5a

Informovanie verejnosti v jazyku menšiny

(1) Oznamy určené na informovanie verejnosti prostredníctvom miestneho rozhlasu alebo prostredníctvom iných technických zariadení sa v obci podľa § 2 ods. 1 môžu zverejňovať popri štátnom jazyku^{3aa)} aj v jazyku menšiny.

(2) Obec podľa § 2 ods. 1 zverejňuje dôležité informácie uvedené na úradnej tabuli obce, na webovom sídle obce a vo vydávanej periodickej tlači,⁵⁾ popri štátnom jazyku aj v jazyku menšiny, a to:

- a) informácie o zložení a právomoci orgánov samosprávy obce,
- b) prehľad právnych predpisov, pokynov, inštrukcií, výkladových stanovísk, podľa ktorých obec koná a rozhoduje alebo ktoré upravujú práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb vo vzťahu k obci,
- c) miesto, čas a spôsob, akým je možné získavať informácie a informácie o tom, kde môžu podať fyzické osoby alebo právnické osoby žiadosť, návrh, podnet, sťažnosť alebo iné podanie,
- d) postup, ktorý musí obec dodržiavať pri vybavovaní všetkých žiadostí, návrhov a iných podaní, vrátane príslušných lehôt, ktoré je potrebné dodržať,
- e) sadzobník správnych poplatkov,⁶⁾ ktoré obec vyberá za úkony a konania správnych orgánov, a sadzobník úhrad za prístupňovanie informácií,
- f) informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami a nakladaní s majetkom obce.

(3) Príležitostné tlačoviny určené pre verejnosť na kultúrne účely, katalógy galérií, múzeí, knižníc, programy kín, divadiel, koncertov a ostatných kultúrnych podujatí sa v obci podľa § 2 ods. 1 môžu vydávať v jazyku menšiny, pričom základné informácie musia byť uvedené aj v štátnom jazyku.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 5 a 6 znejú:

„5) § 2 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon).

6) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.“.

13. Za § 5a sa vkladá § 5b, ktorý znie:

„§ 5b

Občania Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine, majú právo rozširovať a prijímať informácie v jazyku menšiny prostredníctvom Rozhlasu a televízie Slovenska. Regionálne a lokálne vysielanie televíznej programovej služby alebo rozhlasovej programovej služby v jazykoch menšín sa realizuje za podmienok upravených osobitnými zákonmi.⁷⁾“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 7 znie:

„7) Napríklad zákon č. 532/2010 Z. z., zákon č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní programových služieb a poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o digitálnom vysielaní) v znení neskorších predpisov.“.

14. V § 7 ods. 1 sa odkaz na poznámku pod čiarou 1 vypúšťa.

15. V § 7 ods. 1 sa slová „môžu použiť“ nahrádzajú slovom „používajú“.

16. V § 7 ods. 2 sa odkaz na poznámku pod čiarou 4 vypúšťa.

17. § 7 sa dopĺňa odsekmi 3 a 4, ktoré znejú:

„(3) V obci podľa § 2 ods. 1 sa v obecnej polícii môže v služobnom styku používať okrem štátneho jazyka aj jazyk menšiny, ak s tým prítomní súhlasia.

(4) Ak príslušníci ozbrojených síl Slovenskej republiky, ozbrojených bezpečnostných zborov, iných ozbrojených zborov, Hasičského a záchranného zboru a obecnej polície ovládajú jazyk menšiny, v obci podľa § 2 ods. 1 môžu používať jazyk menšiny pri komunikácii s občanmi Slovenskej republiky, ktorí patria k národnostnej menšine.“.

18. Za § 7 sa vkladajú nové § 7a až 7d, ktoré znejú:

„§ 7a

Právomoc podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre ľudské práva a národnostné menšiny

(1) Podpredseda vlády Slovenskej republiky pre ľudské práva a národnostné menšiny⁸⁾ (ďalej len „podpredseda vlády“) poskytuje odbornú a metodickú pomoc orgánom verejnej správy a organizačným zložkám bezpečnostných a záchranných zborov pri vykonávaní tohto zákona.

(2) Podpredseda vlády predkladá vláde Slovenskej republiky raz za dva roky správu o stave používania jazykov menšín na území Slovenskej republiky. K správe podľa prvej vety pred jej predložením zaujme stanovisko Rada vlády pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť.

(3) Na účel podľa odseku 2 je podpredseda vlády oprávnený vyžadovať od orgánov verejnej správy informácie a písomné podklady o používaní jazyka menšín v oblasti ich pôsobnosti.

(4) Prvú správu podľa odseku 2 predloží podpredseda vlády do 31. decembra 2012.

§ 7b Správne delikty

(1) Správneho deliktu na úseku používania jazykov menšín sa dopustí orgán verejnej správy, ktorý v obci podľa § 2 ods. 1

- a) neumožní občanovi Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, komunikovať v ústnom a písomnom styku v jazyku menšiny alebo ho o takejto možnosti neinformuje (§ 2 ods. 3),
- b) na požiadanie občana Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, nevydá rovnopis rozhodnutia a rodný list, sobášny list alebo úmrtný list aj v jazyku menšiny (§ 2 ods. 4 a 5),
- c) nezabezpečí svoje označenie na budove, v ktorej sídli, aj v jazyku menšiny (§ 2 ods. 6),
- d) neposkytne na požiadanie úradný formulár vydaný v rozsahu jeho pôsobnosti aj v jazyku menšiny (§ 2 ods. 7),
- e) nezabezpečí na svojom území označenie obce v jazyku menšiny vo svojej pôsobnosti v prípadoch ustanovených v § 4 ods. 1,
- f) nezabezpečí uvedenie informácií, nápisov a oznamov vo svojej pôsobnosti podľa § 4 ods. 6 prvej vety,
- g) nezabezpečí na požiadanie informácie o všeobecne záväzných právnych predpisoch aj v jazyku menšiny (§ 4 ods. 8),
- h) neposkytne podpredsedovi vlády informácie a písomné podklady podľa § 7a ods. 3.

(2) Správneho deliktu na úseku používania jazykov menšín sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá neuvedie nápis alebo oznam podľa § 4 ods. 6 aj v jazyku menšiny, ak ide o nápis alebo oznam obsahujúci informáciu týkajúcu sa ohrozenia života, zdravia, majetku alebo bezpečnosti občanov Slovenskej republiky.

(3) Správne delikty podľa odsekov 1 a 2 prejednáva Úrad vlády Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“), v mene ktorého túto pôsobnosť vykonáva podpredseda vlády.

(4) Ak úrad zistí porušenie povinnosti, ktoré je správnym deliktom podľa odsekov 1 a 2 a ani po písomnom upozornení nedôjde v ním určenej lehote k náprave zistených nedostatkov, môže úrad uložiť pokutu od 50 eur do 2 500 eur. Na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.⁹⁾

(5) Pri ukladaní pokuty sa prihliadne na závažnosť správneho deliktu, jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na čas trvania a opakovanie protiprávneho konania. Pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, kedy sa úrad dozvedel o správnom delikte, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa, kedy došlo k jeho spáchaniu.

(6) Výnos pokút uložených podľa tohto zákona je príjmom štátneho rozpočtu.

Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia

§ 7c

(1) V § 2 ods. 1 sa pod dvomi po sebe nasledujúcimi sčítaniami obyvateľov rozumejú sčítania obyvateľov, ktorých výsledky boli vyhlásené po 1. júli 2011.

(2) Ustanovenie § 2 ods. 1 sa nevzťahuje na tie obce, ktoré sú uvedené v nariadení vlády Slovenskej republiky podľa § 2 ods. 2 platného a účinného k 1. júlu 2011, pričom tieto obce právo používať jazyk národnostnej menšiny stratia, ak podľa výsledkov troch po sebe nasledujúcich sčítaní obyvateľov po 1. júli 2011 občania Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine a majú trvalý pobyt v danej obci, ani jedenkrát netvorí v obci najmenej 15 % obyvateľov.

(3) Podľa ustanovení § 2 ods. 5 možno požadovať vydávanie dvojjazyčných rodných listov, sobášnych listov, úmrtných listov, povolení, oprávnení, vyjadrení a vyhlásení od 30. júna 2012.

(4) Ustanovenie § 2 ods. 6 sa nepoužije, ak sa označenie orgánu verejnej správy v jazyku menšiny zhoduje s názvom v štátnom jazyku.

(5) Ustanovenia § 4 ods. 1 až 3 sa nepoužijú, ak sa označenie obce v jazyku menšiny zhoduje s názvom v štátnom jazyku.

§ 7d

Orgány verejnej správy sú povinné vykonať opatrenia na zabezpečenie súladu s ustanoveniami § 2 ods. 4 až 7 a § 4 ods. 1 do 30. júna 2012.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 8 a 9 znejú:

„8) § 1 ods. 4 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení zákona č. 403/2010 Z. z.

9) Zákon č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov.“.

19. Za § 8 sa vkladá § 8a, ktorý znie:

„§ 8a

Zrušuje sa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 191/1994 Z. z. o označovaní obcí v jazyku národnostných menšín v znení zákona č. 318/2009 Z. z.“.

Čl. II

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení zákona č. 215/2002 Z. z., zákona č. 527/2003 Z. z., zákona č. 122/2006 Z. z. a zákona č. 445/2008 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 3 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, a ktorý má právo používať jazyk národnostnej menšiny podľa osobitného predpisu, má právo v obciach vymedzených osobitným predpisom konať pred správnym orgánom v jazyku národnostnej menšiny. Správne orgány podľa prvej vety sú povinné mu zabezpečiť rovnaké možnosti na uplatnenie jeho práv.“.

Doterajšie odseky 3 až 6 sa označujú ako odseky 4 až 7.

2. V § 3 ods. 7 sa číslica „5“ nahrádza číslicou „6“.

Čl. IV

Zákon Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 401/1990 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 96/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 130/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 421/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 500/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 564/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 11/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č.

295/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 43/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 252/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 287/1994 Z. z., zákona č. 229/1997 Z. z., zákona č. 225/1998 Z. z., zákona č. 233/1998 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 185/1999 Z. z., zákona č. 389/1999 Z. z., zákona č. 6/2001 Z. z., zákona č. 453/2001 Z. z., zákona č. 205/2002 Z. z., zákona č. 515/2003 Z. z., zákona č. 369/2004 Z. z., zákona č. 535/2004 Z. z., zákona č. 583/2004 Z. z., zákona č. 615/2004 Z. z., zákona č. 757/2004 Z. z., zákona č. 171/2005 Z. z., zákona č. 628/2005 Z. z., zákona č. 267/2006 Z. z., uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 616/2006 Z. z., zákona č. 330/2007 Z. z., zákona č. 334/2007 Z. z., zákona č. 335/2007 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 205/2008 Z. z., zákona č. 384/2008 Z. z., zákona č. 445/2008 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 511/2009 Z. z. a zákona č. 102/2010 Z. z. sa dopĺňa takto:

1. Poznámka pod čiarou k odkazu 1c znie:

„1c) Zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšín v znení neskorších predpisov.“

2. § 11a ods. 1 sa dopĺňa písmenom d), ktoré znie:

„d) zmenu označenia obce.“

3. V § 11a ods. 5 sa za slovo „a)“ vkladá čiarka a slová „a b)“ sa nahrádzajú slovami „b) a d)“.

Čl. VI

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z., zákona č. 198/2002 Z. z., zákona č. 515/2003 Z. z., zákona č. 36/2005 Z. z., zákona č. 13/2006 Z. z., zákona č. 344/2007 Z. z. a zákona č. 564/2008 Z. z. sa dopĺňa takto:

V § 7 ods. 2 písm. d) sa na konci pripájajú tieto slová: „alebo s pravopisom jazyka národnostnej menšiny podľa osobitného predpisu^{3ca)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 3ca znie:

„3ca) Zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšín v znení neskorších predpisov.“

Čl. VII

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z. o matrikách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z., zákona č. 416/2001 Z. z., zákona č. 198/2002 Z. z., zákona č. 515/2003 Z. z., zákona č. 36/2005 Z. z., zákona č. 14/2006 Z. z. a zákona č. 335/2007 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

§ 19 sa dopĺňa odsekmi 10 a 11, ktoré znejú:

„(10) Ak ide o zomretú osobu, ktorej meno je zapísané v matrike v inom ako slovenskom jazyku a neskorší úradný výpis z matriky jej bol vyhotovený s menom v slovenskom ekvivalente, matričný úrad vyhotoví úradný výpis z matriky v pôvodnom znení, ak o to písomne požiada člen rodiny, ktorým je manžel alebo deti zomretej osoby, a ak ich niet, rodičia zomretej osoby.

(11) Matričný úrad vyhotoví úradný výpis z matriky s menom v pôvodnom znení aj v prípade, ak osoba, ktorej sa zápis týka, alebo člen jej rodiny preukáže, že k zápisu mena v slovenskom ekvivalente došlo až dodatočne, bez súhlasu osoby, ktorej sa zápis týka.“

Čl. VIII

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 215/1995 Z. z. o geodézii a kartografii v znení zákona č. 423/2003 Z. z., zákona č. 346/2007 Z. z. a zákona č. 600/2008 Z. z. sa dopĺňa takto:

V § 18 ods. 7 sa na konci pripája táto veta: „Používanie označení geografických objektov v jazykoch národnostných menšín upravuje osobitný predpis.^{13b)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 13b znie:

„13b) Zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšín v znení neskorších predpisov.“

Čl. IX

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 260/1997 Z. z., zákona č. 5/1999 Z. z., zákona č. 184/1999 Z. z., zákona č. 24/2007 Z. z., zákona č. 318/2009 Z. z. a zákona č. 35/2011 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 3 ods. 2 písm. a) sa za slová „iné verejné listiny“ vkladá bodkočiarka a slová „okrem vysvedčení vydávaných školami, v ktorých sa uskutočňuje výchova a vzdelávanie v jazyku národnostných menšín alebo v cudzom jazyku;^{5a)} spôsob vydávania takých vysvedčení ustanovuje osobitný predpis^{5b)}“ sa nahrádzajú slovami „tým nie je dotknuté používanie jazykov národnostných menšín a používanie cudzích jazykov podľa osobitných predpisov^{5b)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 5a sa vypúšťa.

Poznámka pod čiarou k odkazu 5b znie:

„5b) Napríklad zákon č. 184/1999 Z. z., zákon č. 245/2008 Z. z.“

2. V § 3 ods. 2 písm. c) sa na konci čiarka nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa tieto slová: „tým nie je dotknuté používanie jazykov národnostných menšín podľa osobitného predpisu,^{5aa)}“.
3. V § 3a sa slová „označovanie obcí a označovanie ulíc a iných miestnych geografických označení v jazykoch národnostných menšín upravujú osobitné predpisy“ nahrádzajú slovami „tým nie je dotknuté používanie jazykov národnostných menšín podľa osobitného predpisu“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 7c znie:

„7c) Zákon č. 184/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov.“

4. Poznámka pod čiarou k odkazu 11c znie:

„11c) § 2 ods. 8 zákona č. 212/1997 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií, neperiodických publikácií a rozmnoženín audiovizuálnych diel.

Zákon č. 184/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov.“

Čl. XI

Zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení zákona č. 747/2004 Z. z., zákona č. 628/2005 Z. z., zákona č. 207/2008 Z. z., zákona č. 477/2008 Z. z., zákona č. 145/2010 Z. z. a zákona č. 546/2010 Z. z. sa dopĺňa takto:

1. V § 6 ods. 5 sa na konci pripája táto veta:

„Ak takáto obec zverejňuje informácie podľa § 5 spôsobom umožňujúcim hromadný prístup, je povinná ich uvádzať aj v jazyku národnostných menšín.“

2. V § 16 sa za odsek 7 vkladá nový odsek 8, ktorý znie:

„(8) Ak je žiadateľom občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, a ktorý má právo používať jazyk národnostnej menšiny podľa osobitného predpisu,¹¹⁾ obec vymedzená osobitným predpisom,¹¹⁾ pokiaľ je to možné, sprístupní informácie aj v jazyku národnostnej menšiny.“

Doterajšie odseky 8 a 9 sa označujú ako odseky 9 a 10.

Čl. XV

Zákon č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní programových služieb a poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o digitálnom vysielaní) v znení zákona č. 654/2007 Z. z., zákona č. 498/2009 Z. z., zákona č. 532/2010 Z. z. a zákona č. 556/2010 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

V § 2 ods. 1 sa za slová „na území Slovenskej republiky“ vkladá čiarka a pripájajú sa tieto slová: „alebo jazyk národnostnej menšiny podľa osobitného predpisu“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 4 znie:

„4) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšín v znení neskorších predpisov, zákon č. 532/2010 Z. z.“.

Čl. XVI

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2011.

Richard Sulík v. r.

Iveta Radičová v. r.

